

Fransk

Engelsk

Italiensk

Portugisisk

Dansk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Marts - April • År 2020 - nr . 2

GENERALRÅDET

Må denne pandemi få det bedste frem i os!!!

Sr. Philomena Pazhuruparambil

Generalrådet

I dag husker jeg på et af de løfter, vi gav på det Det Udvidede Rådsmøde i 2020: "Vær nærværende i håb, i åbenhed, til disposition, fremhæve det positive og tag uden frygt risici og bevæg os ud af vores komfortzoner. Og så en måned efter at

social distance. I min refleksion i disse dage bliver det klart for mig, at ingenting kan holde mig fra at være nærværende i håb, til disposition og uden frygt tage ud til trængende på mange kreative måder. "Må denne pandemi bringe det bedste frem i os" – det er, hvad jeg hører i disse dage i alle vores samtaler og i meldinger fra hele verden. Jeg som person og som kommunitet søger efter måder at svare på den rædsel som Corona-virussen har med sig, til mennesker, der er tvunget til

Sr. Sally, sr. Ieda, sr. Philo og sr. Mariaelena tilbereder mad til de trængende

være vendt hjem hører vi den samme nyhed fra ethvert hjørne af verden: "nedlukning". Folk får at vide, at de skal blive hjemme, lande har lukket deres grænser. Alle former for samvær er med

at sidde hjemme uden at nogen social kontakt og med en anden arbejdsdag i frygt for Corona-virussen – nogle arbejder hjemmefra, andre har intet job og ingen løn.

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Må denne pandemi få det bedste frem i os!!!

FORSIDE

COVID-19-pandemien

2

Nye Helgener

3

J P I C

Pachmarhi: Lad os redde jorden

5

Tanmaya: "Vær en del af løsningen, ikke en del af problemet"

6

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: Dynamik og profeti

7

Nagpur-Nirmala: En ny måde at være en noviciatsleder på

8

Nagpur: Postulanter erfarer mission

9

Pakistan: At bevare håbet midt i COVID-19

10

Før i tiden har vi set lande stå overfor tragedier, epidemier og ulykker, nogle gange ét land alene eller måske flere nogle få lande sammen. Men vi har aldrig set en sundhedskrise, der har påvirket hele verden på sådan som Corona-virus-pandemien gør nu.

Det trøster mig at se mange mennesker søger måder at finde mening i disse skøre tider med nedlukning. Mange verden over søger måder at leve i solidaritet på. Imens hver enkelt har en tendens til at tage sig af sin egen sorg, holder de deres hjerter åbne i forening med en dyb medfølelse og generøs kærlighed.

På grund af nedlukningen har mange tid til at se ud af vinduet og se sjældne fugle flyve frit rundt og i glæde kvidre i

en ikke-forurenet luft. Det viser, at vi har evnen til at forhindre alt, der ødelægger Guds vidunderlige Skaberværk, og holde vores planet smuk for alle skabninger.

Den nådige tid i Fasten og fejringen af Påsken i 2020 så anderledes ud for alle mennesker. Det faktum, at alle kirker og pilgrimscentre af alle trosretninger var lukket, ledte – for mange – til en større opmærksomhed på den medfølende Gud i hver én.

I den dybeste smerte, i den mest intense sorg, i det dybeste tab og når vi ikke kan forestille os, hvad fremtiden bringer, fæster vi lid til den opstandne Kristus til at hjælpe os med at være positive og uden frygt. Er det ikke løftet fra vores Udvidede Rådsmøde i 2020?

Det, vi erfarer i disse dage, fortsætter

med at binde os alle sammen – uden hensyn til kaste, farve eller trosbekendelse – til et uafhængigt og samhörigt fællesskab af kærlighed, der nådigt tager imod alle, som de er. Sorgen og lammelsen, som vi erfarer, hjælper os til at fortsætte vores mission med at gøre denne verden og denne kirke bedre, mere retfærdig, mere fredelig og mere inkluderende. Den fremtid vi håber på – uanset om det er personligt eller globalt – starter med at elske og bygge den anden op. Vi kan alle samme være og er "forandringsagenter" i forhold til at gøre verden til et bedre sted. Vi er måske ikke altid sikre på, hvad Gud vil kalde os til. Lad os opmærksomt lytte efter det, og med mod og risiko bevæge os fremad og få det bedste frem i enhver.

COVID-19-pandemien

Verden står over COVID-19-pandemien lige nu. Intet land er gået fri. Med disse fire korte artikler giver vi jer en lille ide om, hvordan forskellige lande og søstrene dér håndterer krisen. Vi giver også et billede af, hvilke udfordringer mennesker står over for lige nu.
Redaktøren.

Regionen i Danmark og Corona-pandemien

Sr. Gisela Heitz

Regionen i Danmark

Danmark var et af de første lande i Europa, der reagerede på pandemien. Så tidligt som 11. marts begyndte nedlukningen af landet. Pandemiens udbrud og de restriktioner, som fulgte med i samfundet og kirken, har påvirket alle tre kommuniteter i vores region.

14 af vores ældre søstre bor på det nye plejehjem, som blev bygget ved siden af vores tidligere moderhus. Plejehjemmet er kommunalt og har været lukket ned siden 12. marts. For vores søstre betyder det, at de er nødt til at afstå fra den daglige eukaristi, og vi kan

Sr. Jaya, sr. Susanne og sr. Marianne udenfor sammen med sr. Mechtilde

overhovedet ikke besøge dem. I stedet for at besøge dem, taler vi meget i telefon med dem. På Palmesøndag afleverede vi en "spirituel pakke" på plejehjemmet og mødtes med nogle få søstre individuelt udenfor i haven, hvor de modtog pakkerne til omdeling, så alle fik en. Den vigtigste del af indholdet var eukaristien. Søstrene organiserede små møder i forskellige rum og modtog den hellige nadver. En fantastisk erfaring. Derudover var

der andre ting i pakken: et lille bundt palmeblade til hver af dem og nogle spirituelle tekster til at læse i den stille uge. Vi vil gentage dette Skærtorsdag og 1. Påskedag og forsøge at fortsætte så langt tid, som pandemien varer. Kommunitet i seniorboligerne er meget heldige, fordi de et par gange om ugen kan fejre messe i deres kapel; dog med de restriktioner, der gælder for social afstand.

På retrætecenteret og for det kommunitet, der bor der, gælder, at alle retræter og andre arrangementer har været aflyst, siden landet blev lukket ned. Da vi ikke må åbne kirken for menigheden, satte vi palmeblade udenfor hoveddøren, så folk kunne tage dem med hjem. Mange kom og gjorde dette. Da vi er lukket ned, bruger vi tiden på at få orden på vores liv og livet i vores kommunitet.

COVID-19-pandemi i Indien

Sr. Navya Neelamvilail

Pachmarhi-provinsen, Indien

I følge Verdenssundhedsorganisationen (WHO) er COVID-19 forårsaget af SARS-CoV2-virussen. Til at stoppe spredningen af COVID-19 i et land med en befolkning på 1,387,297,452 indbyggere har Indiens premierminister Narendra Modi offentliggjort en 21-dages nedlukning af Indien fra onsdag den 25. marts. Der er kaos og sult overalt i landet på grund af denne nedlukning. Strandede arbejdere står i kø ved forskellige stationer. De folk, der er værst ramt, er daglejere og migrantarbejdere. De vil ikke dø af COVID-19 men af sult. Tusindvis af dem er tvunget til at gå hjem fra byerne til deres landsbyer uden at have noget i deres hænder. Deres hjem er primært i nabolandene hundredvis af kilometer væk.

Premierministeren har siden hen udtrykt sin hjælpeløshed og undskyldt for at have valgt at lukke landet ned. "Kampen mod COVID-19 er hård og det kræver sådanne barske beslutninger. Det er vigtigt at give Indiens befolkning sikre

forhold", sagde premierministeren, og "Corona-virussen kan slå mennesker ihjel og derfor er hele menneskeheden nødt til at stå sammen og sætte sig for at udrydde den". For at bekæmpe SARS-CoV-2 har de indiske jernbaner besluttet at

ændre togvogne uden aircondition til isolationsafdelinger, hvor COVID-19 patienter kan blive behandlet. Mange industrier, forretningsfolk, skuespillere og mennesker med velvilje går foran for at hjælpe Indien med at bekæmpe denne pandemi.

Nye Helgener

Sr. Lúcia Vian	88	Brasilien	19.02.2020
Sr. Anastasia Kakanatt	88	Pachmarhi	06.03.2020
Sr. Gemma Boza	99	Brasilien	15.03.2020
Sr. Gema Galiotto	87	Brasilien	05.04.2020
Sr. Maria Matiello	86	Brasilien	08.04.2020
Sr. Frances Tighe	95	USA	16.04.2020
Sr. Ann Charlotte Watkins	100	Pachmarhi	23.04.2020

COVID-19 kaster lys over uligheder

Sr. Barbara Bozak

USA

Her i Connecticut er vi en del af det større byområde omkring New York, der er et hotspot i COVID-19 udbruddet i USA. Virussen har spredt sig langsomt ud i vores område, og derfor har hele delstaten været lukket ned siden 20. marts. Mange begyndte dog at holde en social distance før. Ingen kirkelige fejring, ingen børn i skolerne, ingen sammenkomster på mere end 5 personer.

Vi er blandt de virkelige heldige, som har sikre hjem, mad på bordet og penge til at købe, hvad vi har brug for. Det er ikke virkeligheden for mange amerikanere. Dem der arbejder i servicesektoren eller ikke-essentielle dele af arbejdsmarkedet: restauranter, andre butikker end supermarkeder og apoteker, rengøringsfolk og mange fremstillingsvirksomheder har mistet deres arbejde. I gode tider lever de fra lønseddel til lønseddel, der knap dækker udgifterne til det mest nødvendige. Nu ved folk ikke, hvordan de skal betale

Tomme gader ved Times Square i New York

deres husleje, hvordan de kan skaffe mad til deres familier, hvordan de skal få adgang til sundhedssektoren. For mange, der mister deres job, betyder det også, at de mister deres sundhedsforsikring. Mens skoler har flyttet deres undervisning over til online-undervisning, har mange familier ikke internetadgang eller en stille plads til børnene, hvor de kan lave lektier. Mange skoler gav deres elever deres eneste daglige måltid. Nu har man fundet andre måder at give børnene mad på – ellers ville de sulte. I overfyldte lejlighederne bor familier i tætbefolkede kvarterer og

har ingen steder til privatliv eller steder for dem selv. Det er ikke overraskende, at omfanget af vold i hjemmet stiger i disse tider med stress.

Sundhedskrisen har vist, hvor dårligt USA tager sig af alle sine indbyggere. Alt for mange har ingen sundhedsforsikring. Alt for mange i lavtlønnede jobs har ingen mulighed for at spare penge op. Alt for mange har ikke adgang til teknologi, som mange af os tager for givet. Forhåbentligt vil vi, når vi kommer ud af krisen, svare på de behov, som der er blevet kastet lys over i disse dage og måneder.

Nedlukning i Mumbai

Sr. Laveena D'Sousa

Tanmaya-provinsen, Indien

I byen Mumbai, der aldrig har ligget stille, er der helt stille. De fleste indbyggere i Mumbai er migranter, som er kommet hertil på en eller anden måde, for de ved, at byen leverer mad til dem. Daglejere, taxichauffører, bygningsarbejdere, gadesælgere og folk, der bor i slummen er dem, som er mest påvirket af nedlukningen. Nogle af bygningsarbejderne forlod byen før nedlukningen, men de strandede på vejen. Dem, der blev i byen, er dem, som lider af sult, trange boformer, utilstrækkelige sanitære forhold og en uendelig usikkerhed. Regeringen, NGO'er og institutioner prøver at række ud til dem, der trænger, men hjælpen rækker ikke langt eller kommer ikke de, som fortjener hjælpen, til gode.

Den stigende pris på bælgrugter (linser og bønner) og grøntsager gør folk nervøse. Indbyggerne i byen – rige og fattige side om side – bekymrer sig om situationen bliver endnu værre. På trods af gentagne forsikringer fra regeringen går folk mere og mere på gaden for at

samle et forråd af de vigtigste fødevarer. Butiksejerne siger, at de ikke får tilstrækkelige forsyninger af de vigtigste fødevarer. P. Lancy Pinto (der er sognepræst i Mumbai) sagde: "nedlukningen får problemerne til at vokse i familier. Forældrene har svært ved at styre

deres teenagere". Når han fortalte om situationen i sognet, sagde han: "de fleste af dem lever i et rum og et køkken. De ved ikke, hvordan de skal få tiden til at gå. De begynder at skændes. Min tid går med at lytte til deres historier online og med at rådgive dem".

Lad os redde jorden

Sr. Aradhana Beck

Pachmarhi-provinsen, Indien

"De største udfordringer menneskeheden står overfor, er de tre følgende: at bevare freden, at udrydde fattigdommen og at passe på miljøet. Den sti, som verden hidtil har betrådt for at opnå teknologisk overherredømme, er til fare for freden og miljøet, og den har ikke givet velstand og lighed til alle befolkninger i verden. En afgørende forandring er nødvendig i vores syn og metoder." Disse ord stammer fra Brundtland-rapporten, som FN fik i 1987. Siden dengang har udfordringer, som verden står overfor, ikke forandret sig meget. Pave Frans' encyklopædi om klima (Laudato Si), der udkom i 2015, slår fast, at klimaforandringerne findes og de er "primært et resultat af menneskets aktiviteter". Det overvældende flertal af klimaforskere er enige med ham i, at menneskets aktiviteter – særligt afbrændingen af fossile brændstoffer (kul, olie og gas) er ansvarlige for de fleste af de klimaforandringer, vi nu ser. Jordens gennemsnitstemperatur på overfladen er steget med mere end 0,8 C over de sidste 100 år. Og forskerne siger, at konsekvenserne af den fortsatte opvarmning er alvorlige. Effekten af det høje niveau af drivhusgasser er stigende vandstand, forandringer i vejr mønstrene og ekstremt vejr, og det får konsekvenser for adgangen til vand og fødevarerproduktion. Og det skaber politisk og sikkerhedsmæssige risici, helbredsrisici og påvirker økosystemer. Indien erfarer allerede et varmere vejr og mere

ekstremt regnvejr. Mere end 60% landbrugsland er afhængig af regnvejr, og tørke har allerede påvirket mere end halvdelen af Indiens afgrøder, og det har ledt til et kæmpe fald i produktionen. Mange dele af Indien har allerede erfaring med vandmangel. Det forventes, at klimaforandringerne vil have stor påvirkning på sundheden i Indien, og de fattige vil sandsynligvis være dem, der bliver ramt hårdest. Derudover vil klimaforandringernes påvirkning på landbrug og levebrød med stor sandsynlighed få antallet af klimaflygtninge til at stige. Brundtland-rapporten minder os om, at "jorden er en enhed, men det er verden ikke". Vi er alle afhængige af biosfæren for at opretholde vores liv. Hvert samfund, hvert land kæmper

for at overleve og for velstand med kun lidt hensyntagen til, hvordan det påvirker andre. Nogle bruger så meget af jordens ressourcer, at der kun efterlades lidt til de fremtidige generationer." Det er afgørende at løse klimaforandringerne, hvis vi vil beskytte planeten og sårbare befolkninger. Vi må lytte til "både skriget fra jorden og skriget fra de fattige". Tro kan vise os vejen, for "hele universet taler om Guds kærlighed og ubegrænset kærlighed til os. Jord, vand og bjerge – alt er, som det var, et kærtegn fra Gud. Problemerne er store og påtrængende, men håbet forbliver intakt, hvis handler i ærlighed og kærlighed. Menneskeheden har enden til at arbejde sammen om at skabe vores fælles hjem med respekt for moderjorden. Lad os arbejde sammen for bedre morgendag.

“Vær en del af løsningen, ikke en del af problemet”

Sr. Gloria Clarence

Tanmaya-provinsen, Indien

“Der er ét emne, som vil definere konturerne af dette århundrede mere dramatisk end noget andet, og det er den presserende trussel fra klimaforandringerne”. Barak Obama. Sankt Joseph Klosters børnehaveklasse fejrede sin årlige dag med fokus på to temaer: “Blomsterhaven” og “Drømmer om et bedre dig og mig”. Efter at have tændt de traditionelle lamper, udfoldede temaet, der indkapslede mange forskellige ideer og koncepter, sig i en storslået samling af farverige optrædender.

The Tiny Tots gjorde via deres præsentation publikum opmærksom på det presserende emne “klimaforandringer”. Når man gør skade på miljøet, gør man skade på alle levende skabninger – mennesker inklusive. Der var en gang, da mennesker troede de selvsk kunne trække på udtømmelige ressourcer. Vi ved nu, at verden ikke er en handelsvare. For at vise disse ideer præsenterede børnehaveklassebørnene en sketch om “Red miljøet” og “Sig nej til plastik”.

Siden Verdenssundhedsorganisationen (WHO) erklærede 2020 til at være et internationalt år for plantesundhed har de studerende skabt billeder til en historie om træ, der er et hjem for fugle, det bliver beskåret, og fuglene bliver hjemløse. Senere bliver et frø sået, og det gror op og bliver et træ og giver umådelig glæde til fuglene. Beskeden blev smukt viderebragt af de små fra børnehaveklassen. Vi må redde miljøet ved at plante flere træer, og derved gøre planeten grønnere og sundere for nutidige og

fremtidige generationer.

Et andet emne “Sig nej til plastik” blev fremhævet gennem dans. Kemikalier, der bliver tilføjet plastikken, bliver optaget i menneskekroppen og ofte indtaget af dyr, der lever i havet. Plastik begravet dybt i lossepladser kan lække skadelige kemikalier ud i grundvandet. Omkring 4 procent af verdens olieproduktion bliver brugt som råvare til at lave plastik af, og samme mængde bliver brugt som energi i forbindelsen med produktionen af plastik.

Problemet med plastik går langt videre end den menneskelige krop. Mere end 1/4 af alt plastik er engangsindpakning som flasker og poser, og mange af dem ender med at svine i naturen. En strategi kendt som “grøn kemi” taler for at reducere brugen af disse kemikalier ved at udvikle sikrere alternativer. Mere opmærksomhed på det, er der hårdt brug for.

“Lad os være en del af løsningen, ikke en del af problemet”. Dermed gav vores småen løsning på klimaforandringerne til vores publikum.

Dynamik og profeti

7. seminar for kongregationer af Sankt Joseph i Latinamerika og Caribien

Sr. Nilva Rosin

Brasilien

Fra 3. til 9. februar 2020 blev det 7. seminar for kongregationer af Sankt Joseph i Latinamerika og Caribien afholdt i Itu i delstaten São Paulo, Brasilien. Det var en unik erfaring, der bragte 102 mennesker sammen fra 15 kongregationer og fra 11 lande: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, USA, Frankrig, Haiti, Honduras, Mexico, Peru og Puerto Rico. Seminaret bliver afholdt hvert 5. år, og dette var den 7. udgave og søstre, CSJ-associerede, ledere og samarbejdspartnere deltog. Alle reflekterede over temaet: Dynamik og profeti i kongregationer af Sankt Joseph i Latinamerika og Caribien.

Det var en oplagt mulighed til at forny vores profetiske dynamik i en latinamerikansk og caribisk sammenhæng. Aktiv deltagelse gjorde det muligt at dele drømme, erfaringer, viden, refleksion og handlinger, at fremlægge rigdommen og forskelligheden i projekter så vel som udfordringer i lyset af det historiske øjeblik, vi står i. Formålet er at nå frem til en stærkere og mere håbefuldt udveksling i familien af kongregationer af Sankt Joseph i Latinamerika og Caribien. En drivende kraft i vores mission er en integration af de associerede medlemmer i seminaret og i at aktualisere vores karisme. Det udfordrer os til at tænke kreativt for at blive ved med at leve evangeliet og vores karisme i nutiden, så det reflekterer enhed i en profetisk og dynamisk sammenhæng.

Temaet dynamik og profeti sætter os i stand til at erkende den dynamik som forandringerne på kontinentet kræver. Til at begynde med fremlagde

Gruppe samlet i bøn

Dr. Fernando Altemeyer en analyse af den latinamerikanske situation og det hjalp os til at se på vores virkelighed med kolonialisme, diktatorer og globalisering. Disse giver store udfordringer for vores handlemuligheder, fordi de er forbundet med fænomener som urbanisering, migration, aldring og miljø. Derefter inviterede teologen Ivone Gebara os til at reflektere over profeti i dag i en latinamerikansk sammenhæng. Hun karakteriserede det aktuelle historiske øjeblik som en periode med kompleksitet i menneskets viden, som ikke altid bliver anerkendt, og det gælder særligt i den religiøse verden. Latinamerika oplever en kritisk periode med kulturel, politisk og religiøs usikkerhed. Vi er nødt til at finde frem til en ny type relation og forstå menneskeheden i al dens forskellighed som karakteriserer et menneske. Til sidst pegede Griselda Martinez Morales (CSJ Lyon/Mexico) under overskriften "Profeti og karisme i kongregationer af Sankt

Joseph i Latinamerika og Caribien" på, at discernment og kontemplation af virkeligheden er grundlæggende for at sikre troskab til missionen. At genbesøge Le Puy er at drikke fra kilden og det er, hvad vores søstre og associerede ønsker at gøre fra 2020 og fremad, fordi det er stedet, hvorfra alle må have deres udgangspunkt, så en trofast forpligtelse til den oprindelige mission vil komme frem fra det mindste til det største. Den vitale kraft er en total forening med Gud og det, der omgiver os. Vi har levet i dyb forening med denne vitale kraft siden 1650 og har haft vores øjne åbne for virkeligheden og den utopi, som vi ønsker at opnå. Det er nødvendigt at åbne vores hjerter til profetisk dynamik for at svare på den aktuelle situation og de reelle behov hos vores folk. Den nuværende situation kræver det i lyset af de evangeliske valgmuligheder hos de fattige og vores karisme, som er at skabe enhed, at vi fordyber os i forståelsen af virkeligheden, så vi kan forpligte os selv endnu mere konsekvent og beslutsomt til LIVET.

En ny måde at være en noviciatsleder på

Sr. Harshita Joseph

Nirmala-provinsen, Indien

Sr. Promila Guria

Nagpur-provinsen, Indien

Det var meget berigende at deltage i et ni måneders kursus om give liv til noviciatsledere ved Institut Guds Moder i Goa. Instituttet er en unik og prestigefyldt institution, en vugge for teologisk viden og holistisk uddannelse af tusindvis af ordenskvinder over hele verden.

Iblandt de 32 emner, der blev præsenteret, var "En ny måde at være noviciatsleder på" måske det mest værdifulde. På en simpel og praktisk måde forstod vi, hvad rollen for en noviciatsleder er i dag. Vi kom til at forstå to måder, en person kan gå til livet på. Begge måder har indvirkning på processen i uddannelsen. Den ene måde kaldes "ekstern kontrol psykologi", og den anden kaldes "valgteori".

"Ekstern kontrol psykologi" placerer al magt og kontrol i hænderne på en autoritet, der tager friheden væk fra dem, der lever under dem. Ved overbevisende at bruge straf og belønning for at kontrollere, krænker det menneskets frihed og ødelægger relationer. Fundamentet er at straffe og udvise magt overfor den anden. "Valgteori" har på den anden side fokus på konsekvenser og ikke på straf. Teorien understreger relationers betydning, den tilbyder friheden til at se og at høre, til at sige hvad man mener og føler, til at spørge hvad har ønsker og til at tage risici på deres vegne.

"Ekstern kontrol psykologi" bliver brugt af en chef, der dominerer, tvinger, truer og straffer, og den har en negativ indvirkning på mennesker. Der er altså et behov for at skifte til en form for ledelse, der siger "vi passer på dig" og med fokus på relationer. Nutidens noviciatsleder må lede med lige dele respekt, tillid, samarbejde, åbenhed og ærlighed for at skabe en bedre atmosfære så vel som til at opbygge kvalitet i kaldsarbejdet. Dette emne blev yderligere udviklet

ved, at vi lærte vigtigheden af at have vores opmærksomhed på fem områder af livet: miljøet, evner og færdigheder, værdier og overbevisninger, identitet og mission/formål/målsætninger. Problemer kan opstå på alle niveauer. Når "ekstern kontrol psykologi" bliver brugt til at løse problemer, bruger noviciatslederen måske hendes magt til at kontrollere den, der er under uddannelse.

På kurset betragtede vi Jesus, der bærer sit "hjerte" ind i dannelsen og transformeringen af tolv almindelige og unikke mænd til ledere. Han dannede et team, han så dem som Guds gaver og gav dem en vision, der var større end dem selv. "Jeg vil gøre jer til menneskefiskere". Jesus troede på dem, behandlede dem som ligesindede, holdt dem ansvarlige, bad for dem og med dem. Han anerkendte dem i offentligheden og i privatsfæren, tjente dem og elskede dem til slut. Det er, hvad en noviciatsleder er kaldet til at gøre.

Vi værner om og sætter pris på denne unikke erfaring, imens vi bevæger os videre med at bringe håb ind i verdenen af uddannelse, og vi giver os selv til at være ledestjerner for håb i andres liv.

Fremtidens noviciatsledere på Institut Guds Moder inklusive sr. Harshita og sr. Promila, der lytter til et oplæg

Postulanter erfarer mission

Sr. Jaya Nampally

Nagpur-provinsen, Indien

Med temaet for vores Udvidede Rådsmøde i tankerne – at gøre kærligheden synlig med glæde – tog sr. Jaya Nampally, sr. Sushimita og 11 postulanter fra Nagpur-provinsen den 10. februar 2020 ud på en 20 dage lang missionsrejse til Kotba, Chhattisgarh, i den centrale del af Indien. Det er et sted, hvor moderne teknologi endnu ikke har haft indflydelse på livet i landsbyerne. I grupper på tre personer besøgte de alle hjem i de fire landsbyer for at gøre kærligheden synlig med glæde. Folkene i landsbyerne lever langt væk fra byen Kotba, og hver landsby består af kun nogle få familier. Sognets præst havde givet søstrene den opgave at undervise i troen, at skabe et spirituelt liv og opmuntre dem til at deltage i kirkens liv og liturgien om søndagen. Han forberedte folkene meget før søstrenes ankomst for at åbne deres hjerter og hjem, så de kunne modtage søstrene. Med en dyb følelse af enkelthed og generøsitet bød folkene gruppen helhjertet velkommen og tog imod dem som familie.

Den første dag, da de tog hen for at besøge familierne i deres hjem, var der næsten ingen hjemme. Skuffet over at finde så få hjemme, gik de i gang med at lede efter folkene i landsbyerne, og de fandt dem ude på markerne, hvor deres køer græssede. Søstrene lærte dem enkle bønner – de begyndte med Korsets Tegn – og de undrede sig over folkenes enkelthed, modtagelighed og åbenhed overfor at lære de basale bønner. Og det var uanset, hvilken alder de havde. Det var fantastisk at se selv folk, der ikke deler den katolske tro, tage aktiv del i bønner og salmer. Entusiasmen, interesse og ivrighed fra vores søstres side gav dem et stort håb og mod på at gå videre med deres missionsaktiviteter. Folkene begyndte langsomt at deltage i messer og bønner i kirken. Selvom mange var blevet døbt, tog de ikke del i liturgiske fejringer og kirkeaktiviteter. Og selvom folkene ikke var i stand til at sætte ord

Sr. Swhency og sr. Balkumari underviser i katekese

på deres tro i teologiske termer, var det klart, at de dybt inde havde en enorm tro og berøring med Gud. Den ydmyge tro og oprigtighed hos disse folk var beundringsværdig. Nogle af dem bad faktisk søstrene om ekstra undervisning som forberedelse til de sakramenter, de ville modtage. Grupperne var sammen med folkene, spiste måltider sammen, lærte dem bønner og forberedte dem til at modtage sakramenter – dåb, forsoning, hellig kommunion og ægteskab. Søstrene deltog i deres traditionelle fejringer fx Chatti (en velkomstceremoni, der byder en person velkommen i fællesskabet). Den 25. februar var en dag fyldt med nåde for folkene så vel som for søstrene. Mange – både voksne og børn – blev

døbt: 34 i alt. 18 modtog forsoningens sakramente, 7 par blev gift og 18 modtog den hellige kommunion. Ved afslutningen af hver dags undervisning var nogle i stand til at lede bønner og bede Rosenkransen, mens andre fandt det vanskeligt at lære bønnerne. Men intet holdt dem væk fra Guds kærlighed. Ved dagens afslutning var det en spændende erfaring at tilberede og smage forskellig slags mad. Gruppen var interkulturel og vidunderlig. Folkene kom hver dag tilbage til landsbyerne med peanuts, tomater, bælgfrugter og grøntsager fra marken. Søstrene fra Kotba-kommunitetet gik sammen med søstrene på besøg hos familierne. Søstrene vil altid gemme de erfaringer, de har med landsbyerne og deres mission, i deres hjerter.

Postulanter fra Nagpur-provinsen

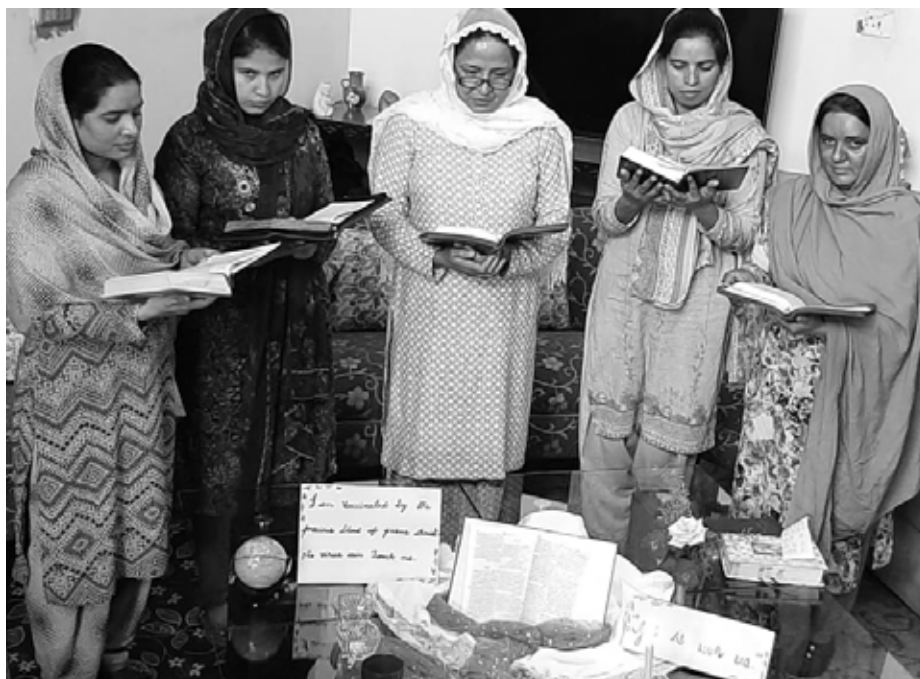
At bevare håbet midt i COVID-19

Sr. Sumera

Pakistan

Jeg er fuld af håb, mens jeg sætter mig ned for at skrive om den nuværende pandemi. I dag er der 197 lande i verden, og iblandt dem er der 167 lande, som i løbet af få måneder er blevet påvirket af COVID-19-virussen, der har spredt sig i hele verden og har sendt milliarder af mennesker i nedlukning. Siden den 15. marts har Pakistan været lukket ned. Selvom livet i isolation er vanskeligt, er det den eneste måde at redde liv på. Mennesker med forskellige overbevisninger og religioner er forenet, beder for Guds barmhjertighed, medfølelse og healing.

I forening med Pave Frans var den 25. marts Stilhedsens Dag i kirken i Pakistan. Tilbedelse, læsning af Guds ord og refleksion over digtet "Nedlukning", der er skrevet af Richard Hendrik (O.F.M.), hjalp os til at se fremad med håb. Samme dag kl. 16 bad vi trosbekendelsen sammen som et udtryk for vores samhørighed med hele det hellige Skaberværk. Gud er vores skaber og beskytter og ikke

Sr. Sumera, sr. Flonia, sr. Shakila, postulante Sumera og sr. Kiran samlet i bøn

en dommer. Vores Gud er medfølelsende og har skabt verden i kærlighed. Gud vil ikke ødelægge den. Jesus er vejen, sandheden og livet. Derfor skal vi være håbefulde, så vi gennem Ham, med Ham og i Ham kan kæmpe mod den dødelige COVID-19. Hver dag beder vi sammen, og det giver os håb – en forsikring om, at alt bliver godt til sidst. Det får os til at se lyset på trods af alt mørket. At være håbeful er alt der kræves lige nu og her.

Vi ved, at det er afgørende at se efter mening i de mest udfordrende øjeblikke og finde det optimistiske ståsted i en negativ situation. Vi er også klar over, at alt der sker, kan vi lærer noget af. I denne krise er vi mere opmærksomme på, at vi er en enhed, der lever i en globaliseret verden. Hver en af os er nødt til ikke bare at kigge på Corona, men også karma (vores handlinger), vores fejltagelser i omsorgen for planeten og vores næste. Lad os rejse os og tag vare på vores fælles hjem.

REDAKTØR

Barbara Bozak
Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Cristina Gavazzi
Joyce Baker
Margherita Corsino
Maria Elisabete Reis
Marie-Pierre Ruche
Preeti Hulas

DISTRIBUTION

Rossella Galli
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org